

AGDENES MENIGHETSBLAD

Nr 2 - 2017

Nr 2 2017

49. årgang

Redaktør: soknepresten

Redaksjonskomite:

Sissel G. Meland,

tlf 920 62 457

epost: sgmeland@online.no

Leif Veland,

tlf 990 02 919

epost: leifveland@gmail.com

Tormod Selmer Nergaard

tlf 906 68 118

Atle Ølstørn

e-post: atle.olstorn@

agdenes.kommune.no

Kasserer:

Kirkevergen

Bankironr: 4270.30.02123

Foto forside:

Gerdine Selbekk

Utsikt fra Austvasslifjellet

Neste nr av bladet kommer

onsdag 30. august.

Stofffrist: 9. august.

Trykk/Layout:

Orkla Grafiske AS

7300 Orkanger

72 48 23 20

epost:firmapost@orklagrafiske.no

Hilsen fra biskopen

Vår vakre sårbare jord.

Jorda er merket med korsets tegn.

Denne våren har jeg opplevd noen ubeskrivelige vakre morgener når jeg har gått gjennom Domkirkegården, - en symfoni av vidunderlig fuglesang fra de høye majestetiske trærne hvor også kråka har deltatt i orkesteret med sin «hæse bass».

Kirkegården kalles både «gudshagen» og «gudshånda». I den blir vi lagt når livet er til ende. Gud vet hvor alle er, både i liv og død. Å gå gjennom «gudshagen» og vite at du er i «gudshånda», gir en helt spesiell fred. Domkirkegården har om våren et mykt teppe av blå blomster tett i tett.

På vei opp til Storhornet i Oppdal har jeg kjent på lukta av jord, - møtt kvitveisen, - som har en egen evne til å melde inn det nye livet om våren.

Når vi er ute i naturen utvikles en ærefrykt og opplevelse av fellesskap med alt det Gud skapte. Vi merker vår felles sårbarhet.

Gud skaper med sårbarhet. Alt liv har det i seg. Sårbarheten skal vi verne om og vedkjenne oss. I den erfarer vi at vi er gitt til hverandre. I sårbarheten holdes vi fast i at vi trenger medmennesker og en jord som ikke er såret til ødeleggelse.

I begynnelsen slo Gud korsets tegn over alt han hadde skapt. For Kristus, Guds Sønn var alt med ved skapelsens morgen.

Gud gjorde seg selv sårbar da han ga sin egen Sønn til jorda og verden. Han kom som en av de minste på jord. Guds Sønn veves inn i hele skaperverket ved at han blir til kropp i Jesus Kristus, og slik lar seg bygges opp av jordas materialer. Dette er Guds solidaritet, ikke bare med mennesker, men med alt han har skapt.

Gud viser seg i Jesus Kristus sårbar til døden, - på korset. Jesu Kristi tårer er fortsatt inne i det evige kretsløp av vann på jorda. Vi er med Kristus «korsfestet til jorda». Når jorda lider, gjør også vi.

Vi skal beskytte hverandre og jorda mot å bli såret.

Men vi sårer oss selv, hverandre og jorda. Ødeleggelse, ondskap og død følger i menneskenes spor. Slik står vi Gud imot.

Men Gud tåler ikke at det skjer. Han vil ha sin skapning tilbake.

Slik blir Guds Sønn et medmenneske for hver en og av oss. Han går inn i ødeleggelsen, ondskaper og døden for vår skyld. Vi er ikke alene lenger.

Guds sårbarhet er uløselig knyttet til Guds kjærlighet. Ikke noe kan stå det imot. Til sist tar dette all makt fra ondskap og død.

Jesus Kristus lot seg korsfeste i kjærlighet til oss.

Han forsoner mennesker og skaperverk med Gud.

Korset er håpets tegn for alt sårbart liv på jorda.

TAKK

Jeg har vært biskop i Nidaros i 9 år, og prest i Nidaros bispedømme i nærmere 40 år. Nå går jeg av med pensjon 1. september 2017.

Ved tjenestetidens slutt, vil jeg takke alle jeg har møtt som biskop i disse årene.

Takk for mange store og gode opplevelser under vitasjer og besøk i menighetene, - i bygder og byer i begge trøndelagsfylkene. Takk til menighetsråd og fellesråd, proster, prester, kateketer, diakoner, kantorer og andre tilsatte, - de mange, mange frivillige og dugnadsfolk, ordførere og kommunestyrerepresentanter, rådmenn, barnehage- og skolefolk, de som bor og arbeider i våre helse- og omsorgssentra, kulturarbeidere og alle som arbeider innen vårt mangfoldige næringsliv i trøndelagsfylkene. Jeg har møtt så mange mennesker i forskjellige yrkes- og virksomhetssammenhenger, at det er vanskelig å nevne alle ved sitt rette navn. Derfor en varm takk til alle!

I Trøndelag har jeg erfart at «kristendom er lettere gjort enn sagt». Budskapet fra «Mannen fra Nasaret», og fortellingene om Jesus Kristus lever i kroppene våre.

Når vi viser hverandre barmhjertighet og nåde i livet, - når vi er medmennesker for hverandre, - når den minste av oss først blitt tatt vare på, - da vet vi hvem vi har det fra;

Vi har det fra Jesus Kristus, Guds Sønn, korsfestet, men oppstått til nytt liv.

Han vandrer levende, men usynlig imellom oss.

Vi ber Den hellige ånd om å få se og fornemme Ham i møte med hverandre.

Må Gud velsigne alle som bor og virker i vidstrakte Trøndelag.

Biskop Tor Singaas

Forandring fryder?

Mister vi kirka vår? Det er jo så mye som forandres!

Nei, kirka den står der den. Men hvordan er det med livet i og rundt den?

Nye Orkland

I intervjuet med Menighetsrådets arbeidsutvalg, går det fram, at prosessen med å bli en del av Orkland kirkelige fellesråd fra januar 2020, er i gang. Vi kommer fortsatt til å være Agdenes sokn og Agdenes sokn vil fortsatt stå som eier av kirkene og være ansvarlig for menighetsarbeidet. Fellesrådene derimot følger kommunegrensene og blir Orkland kirkelige fellesråd som får det økonomiske og administrative ansvaret for kirker, kirkegårder og de ansatte i Fellesrådet.

Vi har dyktige folk til å ivareta Agdenes sine interesser i denne prosessen. Her blir det viktig å ta vare på lokal tilhørighet samtidig som vi gjør hverandre gode i fellesskapet i Det nye Orkland kirkelige Fellesråd.

Et større kirkelig fellesråd betyr også at vi vil få mulighet til å utvikle mer kompetanse på de forskjellige arbeidsområdene til fellesrådet.

Sokneprest og prostiprest

I disse dager ansettes ny sokneprest i Agdenes. I tillegg til å være sokneprest i Agdenes, skal han også være prostiprest. Dvs at han skal ha noen tjenester i andre kirker i Orkdal prosti. Det er i og for seg ikke noe nytt. Også i dag er vi prester ansatt i Orkdal prosti og prosten kan be oss ta enkelttjenester i ander sokn (kirker), noe vi sjølsagt gjør. Det nye er at soknepresten i Agdenes nå også blir prostiprest i en betydelig del av sin stilling. Det vil ikke si at vedkommende skal reise rundt å ha gudstjenester og begravelser i hele prostiet, men, i følge prost Thomassen, skal prostiprestetjenesten hovedsakelig konsentrere seg om Medal med faste tjenesteuker der mht begravelser og gudstjenester i Meldal /Løkken en søndag i måneden.

Endringene skyldes nedskjæringer i bevilgningene kirken får fra staten. Resursene må derfor fordeles på en litt annen måte. Prosten har lovet å gjøre sitt for at Agdenes skal bli minst mulig ramma.

Fordeling av resursene til gudstjenester, vil i framtida avhenge av gudstjenestedeltagelsen. Gudstjenester med lav deltagelse, vil derfor trolig gå ut. Ønsker vi å beholde antallet gudstjenester vi i dag har i de tre kirkene våre, er det viktig at vi slutter opp om kirka vår når det er gudstjenester og arrangement. Slik forteller vi i praktisk handling til de som har myndighet i kirka at kirka betyr mye for oss som bor her

Menighetsbladet i «ny drakt»

Menighetsbladet har hatt ganske lik layout i mange år. Redaksjonskomiteen, med Magnhild Landrø som rådgiver, har jobba fram en ny layout. Hensikten er å gjøre bladet enda mer leservennlig og at alle våre kjære lesere skal fortsette å lese det. Og så har vi et sterkt ønske om at Menighetsbladet for Agdenes skal leve som eget organ for Agdenes menighet også etter at vi er blitt Orkland.

Takk for meg

Jeg ser tilbake på tre spennende og flotte år i Agdenes. Som prest her, har jeg fått være med på mye forskjellig og fått være en del av et lokalmiljø. Jeg begynte å skrive ned ei liste over alle jeg ønsker å takke, men det måtte jeg gi opp for den ble så lang. Jeg har jo vært så avhengig av dere alle for å fungere som prest her. Det gjelder staben ved kirkekontoret, menighetsråd, administrasjonen og institusjonene i Agdenes kommune og hver enkelt av dere som bor her. Takk for de mange samtalene ved kaffebord, på møter og gudstjenester eller på Prixen. Takk til alle dere som har stilt opp med praktisk hjelp, med sang og musikk, med tekstlesing og med gode råd. Takk til alle dere som tar et tak for menighet og for kommunen vår. Og takk til alle dere som bærer arbeidet i bønn. Jeg håper dere vil fortsett å be for Rannveig og meg når vi når reiser til Peru.

Takk for tre gode år i Agdenes!

Atle

Avskjedsgudstjeneste for prest Atle

Søndag 4. juni var det høytidsgudstjeneste ved prest Atle Ølstørn og prost i Orkdal prosti Dagfinn Thomassen i Lensvik kirke. Det var to dåp i kirken denne dagen. Det som også var spesielt var at dette var avskjedsgudstjenesten for prest Atle. Atle har riktignok sin siste gudstjeneste i Agdenes sokn søndag 18. juni, og da er det Friluftsgudstjeneste med dåp og Lensvik blandakor på Fjølåsen.

I anledning avskjedsgudstjenesten søndag 4. juni så ble kirkekaffen flyttet til Lensvik bedehus i regi av Agdenes kirkelige fellesråd/menighetsråd. Det ble servert snitter med godt pålegg, kaffe og kaker og det var mange framømte.

Leder i Agdenes kirkelige fellesråd Marie Davidsen innledet avskjedsfesten for Atle og ledet festen på bedehuset. Både Marie og nestleder i Agdenes kirkelige fellesråd Jorid A. Landrø holdt gode taler, hvor de takket Atle og hans kone Rannveig for deres innsats for innbyggerne i Agdenes kommune, og ønsket dem lykke til med videre arbeid i Peru og fellesskap med innbyggerne i Arequipa. Det var overrekkelse av avskjedsgave fra

Agdenes menighet, et nydelig maleri av Benedikte Tøndel kalt «Soloppgang i Sørлотten».

Det var flotte musikalske framføringer til glede for Atle og alle til stede. Sang av Marit Elisabeth Vik, Lorine Vatn, Jarle Danielsen, Anne og Hans Bentzen, Anne og Lars Birger Aadland.

Prestens nærmeste leder, prost Dagfinn Thomassen holdt tale hvor han inkluderte slagordene for Nidaros Bispedømme for 2017; vennlig, viktig, modig og dyktig. Den norske kirke skal fortsette å følge disse slagordene og være vennlig, viktig, modig og dyktig i møte med og for folk. Prosten takket Atle for at han har vært med på å framheve disse verdiene i Agdenes. Tidligere prost i Orkdal prosti Birger Foseide takket Atle for sin innsats. Organist og kollega Anne Sødal Aadland holdt en god tale for Atle og forsamlingen. Tidligere kirkeverge Johan L. Mosdal holdt tale og takket for samarbeidet. Med dette ønsker vi alle å gi Atle og Rannveig en stor takk og lykke til framover i årene som kommer.

Kirkeverge Silje Ysland

Hvordan kan vi være ei mer aktuell og inkluderende menighet?

Agdenes menighetsråd er midt i sin valgperiode. Menighetsbladet spurte derfor menighetsrådets arbeidsutvalg om hvilke saker Menighetsrådet spesielt opp tatt av? Hva satser de på?

Det aller viktigste for oss nå, er å finne ut hva menigheten ønsker, sier leder Marie Davidsen. Hun ønsker seg en dugnad for å finne ut av det. Vi kommer ikke så mye lenger med å sitte på kontorene og prate. Vi trenger å vite hva det enkelte menighetsmedlem tenker. Hva er den enkeltes behov? Jorid Landrø nikker og legger til at hun håper at folk tør å komme fram med sine behov og tilbakemeldinger. Det kan gjøres ved å ta kontakt med en i arbeidsutvalget, sende en e-mail til kirken@agdenes.kommun.no, sms til 95076008 (Atle sin tlf), legge inn ei melding på Menighetens facebookside, stikke innom kirkekontoret, skrive et brev, sende det pr post eller ringe til en av oss.

Det viktigste for Menighetsrådet, i første omgang, er å få mer kjennskap til behov og ønsker og få innspill på ideer, så kan vi, ut fra det, jobbe videre med konkrete opplegg.

Arbeidsutvalget består av Marie Davidsen (leder), Jorid Landrø, Atle Ølstørn (prest) og Silje Ysland (sekretær)

Vedlikehold.

Ei anna utfordring er at vi er kommet på etterskudd mht vedlikeholdet av de tre kirkebygga vår. Det er stor vilje til å ta godt vare på de fine kirkene våre. Mange gjør en stor frivillig innsats både når det gjelder bygga og kirkegårdene.

Men noen av prosessene går for seint. For menighetsrådet er det viktig at vi får gjennomført vedtatt vedlikeholdsplan som det også er finansiering for. Kirkevergen ser derfor på muligheten til å organisere noe av vedlikeholdsarbeidet på en litt annen måte for å sikre bedre framdrift

Nye Orkland kirkelige Fellesråd.

Med sammenslåinga av kommunene Agdenes, Orkdal, Meldal og deler av Snillfjord, får vi også et nytt Kirkelig fellesråd. Fellesrådets geografiske grenser samsvarer med kommunens. Fra 1. jan 2020 blir vi derfor en del av Orkland kirkelige fellesråd. Men Agdenes sokn vil bestå som eget sokn og som formell eier av kirkene våre.

På samme måte som i kommunal sektor, er vi også i gang med sammenslåingsprosessen av fellesrådene for Meldal, Orkdal, Agdenes og deler av Snillfjord. Foreløpig kirkelig fellesnemnd for nye Orkland er oppnavn med to representanter fra hvert av fellesrådene. De konstituerte seg med Ivar Nerhoel fra Orkdal som leder og Marie Davidsen fra Agdenes som nestleder. Hovedoppgaven til nemda er å styre sammenslåingsprosessen og legge forholdene godt til rette for Nye Orkland kirkelige fellesråd. Midlertidig fellesnemnd, går over til å være Fellesnemnd når kommunesammenslåinga er vedtatt i Stortinget.

Fra venster: Marie Davidsen, Jorid Landrø og Silje Ysland

Visste du at....

..... visste du at John Elveseter (Spon-Jo) kløvde ca. 13 millioner takspen i løpet av sin 45-årige virksomhet som «spon-kløver».

..... visste du at poståpner Anders Pedersen Ingdal fratradte sin stilling som poståpner ved Ingdalen post-og dampskipsstation i 1921 i en alder av 80 år.

..... visste du at det første poståpneri i Lensvik ble åpnet 1.juli 1887. Poståpner var John Isaksen Selbæk

..... visste du at Stadsbygd herredstyre holdt sitt første og eneste møte i Ingdalen høsten 1936. De skulle bl.a på befaring til Fabolia vedr. bureisingsvei.

..... visste du at Nils Larsen Landrøs (Aunan) høyeste antall skuttede ryper på 1 år var 750 .

..... visste du at det første bedehus i Lensvik ble innviet 9. november 1929.

..... visste du at den første ordinære skogplanting av furu og gran ble gjort i Lensvik i 1901.

..... visste du at den gamle bygdemølleren i Ingdalen, Johan Ingdal, arbeidet 56 år i kvernhuset på Nedre-Ingdal (Selmergården).

..... visste du at den siste bjørnen som er skutt i Lensvik var i året 1886.

..... visste du at Laura Hegg i Vassbygda hadde i sitt eie en billedbibel fra år 1550.

..... visste du at Lensvik Pelsdyrfor (nedlagt) produserte 3282 tonn minkfor i 1966.

..... visste du at steinbruddet i Stibakken, Lensvik, ble åpnet 15 august 1964.

Agdenes historielag,
den 30. mai 2017.
Joar Tøndel

Revy - og drama fra det virkelige liv

Under vignetten «Hilsen til heimbygda» etterlyser vi historier og hukommelse fra utflyttede bygdefolk. Denne gangen har vi spurt Dagfinn Nordgård om han kan fortelle oss fra sin tid i bygda, og om hvordan livet har ført ham dit han er nå.

Tekst og foto: Leif Veland

Dagfinn ble født midt på 1930-tallet og voks opp på Nordgård i Vassbygda. I dag finner vi han i en trivelig leilighet midt i Stjørdal sentrum med kulturhuset Kimen som nærmeste nabo.

Arbeid

- Hvordan hadde det seg at du kom hit?

Det er en lang historie og er en reise på flere 10-år. I utgangspunktet handler det først og fremst om arbeid. Det var ikke så lett å få fast med fast inntekt i Vassbygda. Etter jeg var ferdig på skolen arbeidet jeg litt rundt på gårdene, og etter hvert kjørte jeg også noe lastebil for bror min. Om vinteren fikk jeg jobb å

skjære is hos Nikolai Dahl, men det varte bare fra januar til mars. Det var et kaldt arbeid. Så jeg måtte etter hvert se meg om etter arbeid utenfor bygda.

I 1957 fikk jeg jobb på en bensinstasjon i Trondheim. Etter kort tid fikk jeg spørsmål om jeg ville jobbe som mekaniker hos Grendahl Auto. Jeg grep sjansen, så da ble det jobbing på verkstedet og kurs og utdanning i tillegg. Jeg jobba der i 18 år, men da firmaet oppretta avdeling på Stjørdal fulgte jeg med dit. Der ble det arbeid som kundemottaker og jobbfordeler. Det påfølgende året bygde vi oss hus på Lånke, på hjemmeplassen til kona mi, Åse. For 7 år siden, da helsa begynte å skramte, kjøpte vi leilighet her i sentrum.

Skoletida

- Har du noen minner fra skoletida?

Ja, vi var 8 eller 9 elever i klassen på Lysheim skole. Husk jeg startet på skolen i 1940-årene, da var det fortsatt skole i Verrafjorden og Slettвика, så skolekretsen var mye mindre enn den er i dag. I skolehuset var det to lærerleiligheter i tillegg til klasserommene og i det andre bygget var det toaletter og fjøs. Om vinteren tok vi snarveien over Litjvatnet til skolen. En gang, jeg var vel 7 eller 8 år, var det slik folk og uvær at jeg gikk meg bort på veg til skolen og jeg havnet i stedet på Lystad. Jeg tok inn der og fortalte hva som hadde hendt. Han Anton Lystad tok meg i handa og fulgte meg til skolen.

En annen gang sykla søster mi Karen og jeg til slektningene våre på Nes i Fosen, en strekning på 30 km. På hjemveien punkterte jeg. Uten lappesaker var det bare en ting å gjøre. Jeg tok inn på nærmeste gård og spurte om de kunne hjelpe meg. Joda, dekket ble lappet og jeg rakk båten på Brekstad. Vi var så akkurat kommet hjem da det kom telefon fra Nes om at det var påvist poliomyelitt på en av de vi hadde besøkt. Dermed ble det karantene på oss og vi måtte holde oss hjemme til de var sikre på at vi ikke var smittet.

Revy og sang

- Og hva gjorde du på fritida som ungdom?

Vi måtte finne på ting sjøl. Jeg var med i ungdomslaget, likte å spille

Lysheim skole slik den så ut da Dagfinn gikk der.

revy og teater. En gang satte vi opp et ordentlig teaterstykke. Det reiste vi med til Kongensvoll og hadde forestilling der.

-Denne interessen for revy tok du med deg videre etter at du flyttet fra bygda?

Ja, jeg var med å starte opp Lånkerevyen. Der var jeg med i 10 år. Nå har jeg sendt den stafettpinnen videre og den ene sønnen og to av barnebarna er med der og trives godt med det.

Vi sang mye hjemme. Jeg alltid likt sang, så slik var det nokså naturlig at jeg ble med i Lånke Mannskor etter at jeg flyttet dit.

- Andre ting som skjedde i bygda?

Vel, bror min hadde som sagt lastebil, og på de søndagene som det var gudstjeneste i Agdenes Kirke, innredet han lasteplanet slik at folk kunne få sitte på til kirka. I kirka hadde han en ekstra jobb, og det var å dra belgen til orgelet. I og med at jeg kjørte litt for bror min, hendte det seg at det ble kirkekjøring på meg, og da kunne jeg få jobben med å dra orgelbelgen. Man måtte da passe på å dra belgen jevnt og ikke for kraftig, for da kunne det komme ulyder fra orgelet.

Falt gjennom isen

- Jeg har også hørt at du hadde en litt skummel opplevelse i ungdommen.

Du tenker på den gangen jeg falt gjennom isen? Det var midt på vinteren og 15 kuldegrader ute. Jeg hadde vært i Selva og hadde det travelt med å komme meg hjemover. Selv om det var vinter, sykla vi. Da jeg kom til Lysheim, tok jeg snarvegen om Litjvatnet. I bakken ned mot vatnet fikk jeg god fart, og trødde på for å beholde farten da jeg kom ned på isen. Men det var mørkt så jeg tok litt feil av retninga og havna nær elveosen. Der var det åpent vann. Jeg så det før jeg gikk gjennom, men hadde for stor fart til å komme unna. Jeg fulgte med sykkel til bunnen. Da jeg kikket opp, kunne jeg se en mørk flekk mot

Dagfinn med kulturhuset Kimen i bakgrunnen

den hvite isflata og svømte mot den. Og det stemte, det var hullet jeg hadde gått gjennom. Jeg hadde votter på hendene og siden det var så kaldt i været la jeg hendene med de våte vottene mot isflata og holdt dem i ro der. Det tok ikke lang tid før vottene frøys fast, og jeg kunne dra meg opp på isflata.

På hytta

Har du holdt kontakten med bygda og folket?

Ja, det har jeg. Vi har vært i bygda mye. Vi fikk oss opp hytte ved siden av hjemgården, og jeg har hatt god kontakt med slekt og gamle naboer. Jeg trives så godt med å fiske, så det var godt å komme utover, slå av

en prat med gamle kjente og slappe av i båten. Etter at helsa blei dårligere, valgte vi å selge hytta, men det hender fortsatt at vi tar en tur utover, selv om det har blitt litt lengre mellom nå.

Redaksjon er takknemlig for alle som vil stille opp og skrive litt om «heimbygda» si.

Vi ønsker også tips om stoff og innlegg i bladet.

Redaksjonen

Årets konfirmanter

Lensvik kirke

Agdenes kirke

Ingdalen kirke

Bilder:
Foto øverst denne side: Kjell Inge Selbekk
Nederst til venstre: Morten Raustein
Øverst side 9: Leif Veland
Nederst side 9: Morten Raustein

Konfirmanter 2017

1.rekke f. v.: Patric Oliver Sanstad, Emil Handberg, Adrian Mebostad Jensen, Atle Ølstørn (prest), Ingar Kristoffer Tangvik, Markas Endriuska, Joakim Brønstad Landrø

2. rekke f.v.: Line Mjønes Indergård, Silje Katrin Lyngvær Moe, Mari Kvaale Sletvold, Maja Wigdahl Raustein, Ingrid Marie Kirkholt, Ruta Kitija Vevere, Åsa Pauline Selvi.

Hva tar vi med oss? Fra konfirmasjons- tida? Fra vår oppvekst? Fra dagen i dag?

Ta dere hver deres jordbær og så smaker dere? Hvordan er smaken? Sur, søt, mye smak. lite smak? Den smaker ikke slik jordbærsorten Sefir gjorde i min oppvekst. Men det er jordbær. Noen av dere synes den var god, andre at den er litt smakløs. Det er forskjellige bær i ei korg, og de har også litt forskjellig smak. Da blir smaken litt avhengig av hvilket bær du traff på. Og så blir det litt opp til den enkelte av oss hvilken smak vi velger å ta huske. Jeg voks opp med jordbær. Heime hadde vi 5 mål med jordbær. Vi barna måtte ta del i arbeidet, både luking og plukking. Det var både arbeidsomt og sosialt, men der var godt med jordbær.

Jeg er fortsatt glad i jordbær. Nesten hver dag spiser jeg brødskeer med jordbærsyltetøy, og jordbær og is er en av de beste dessertene. Jordbær er godt både til kvardag og fest. Slik er det også med den

kristne troen. Den fikk jeg også med meg fra oppveksten og er en viktig del av livet mitt. Hvilke minner og verdier velger du å ta med deg videre?

Atle Ølstørn

Fjordvatnet

Å bo i vakre Agdenes med den fantastiske naturen vi har rett utenfor døra, gjør at turmålene blir mange. Min tur blir en tur som jeg «oppdaget» i voksen alder, turen går til Fjordavatnet.

Fra jeg var lita syntes jeg det å komme uti Værrafjorden var som å

komme til en annen verden. Et vakkert sted med en slik ro og harmoni over seg som bare må føles. Det er med Værrafjoren som utgangspunkt jeg tar turen opp til Fjordavatnet. Allerede når jeg går ut av bilen nede ved veien kjenner jeg at dette blir en fin tur. Har gått turen i både sol, regn og vind, men alltid med samme følelse. Med en fin sti slakt oppover gjennom krattskogen er det bare ens egen pust som høres, eller jr sin babbling bak i bæremeisen ☺

Etter å ha gått et lite stykke kan jeg høre bekken sildre. Men ser den ikke, for den går under de store steinene jeg går på. Steiner som sterke arbeidsfolk midten på 1800-tallet har lagt til for å lett arbeidet med å få ned tømmer fra fjellet. Når jeg går oppover dalen vokser det høye topper på hver side og følelsen av å få være en del av denne naturopplevelsen er fantastisk.

Når jeg nærmer meg toppen kjenner jeg at jeg gleder meg til å komme opp. Jeg vet hva som venter, men hver gang blir jeg like betatt av den storslåtte naturen. Vannet er stille og fjellene speiler seg vakkert. Her er det bare å stoppe opp, sette seg ned og

kjenne på den gode roen. Sitter her en stund, godt å bare være ☺
Takk for turen

Hege Hegg

Utfordrer **Kennet Handberg** til å skrive om en av sine turen.

Endringer er smertefullt, men også nyttig

Magnhild Landrø har sine røtter i Lensvika, nærmere bestemt oppi Singstad-grenda. I 1973 flytta hun sørover, og etter hvert ble det 24 år som journalist i et stort mediehus i Oslo. De siste månedene har vår menighet dratt nytte av hennes mediekompetanse, og vi har lyst til å bli litt mer kjent med bon'veitja fra Sletta, journalisten, forskeren og menighetsbladspecialisten.

Da Magnhild for ti år sida sa opp jobben sin i Familien, og valgte å etablere seg som frilanser, dreide hennes journalistiske karriere sakte bort fra vanlig reportasjeskriving til å handle mer om norske menighetsblader - en smal medienisje med et enormt nedslagsfelt.

- Hva var din motivasjon for denne dreiningen?

- I mange år var jeg redaktør for flere menighetsblader i Oslo, både som frivillig og som honorert. Så jeg visste mye om de utfordringene som små og store menighetsblader har. Jeg begynte også å samle på menighetsblader fra hele landet, og jeg oppdaget raskt at kvaliteten på bladene var veldig sprikende. Noen nærmest ropte på hjelp, mens andre åpenbart hadde medarbeidere som ga bladet en god journalistisk kvalitet.

Menighetsblad-ivrerer

- I 2013 begynte du å forske på norske menighetsblader. Hvordan gikk det til?

- Som medlem i Norsk Journalistlag fikk jeg anledning til å søke Rådet for anvendt mediekunnskap (Medietilsynet) om forskningsmidler. Og med god hjelp fra TNS Gallup fikk jeg gjort en stor landsdekkende leserundersøkelse om hvordan norske menighetsblader blir mottatt. Dette materialet har jeg hatt mye nytte av, ikke minst når jeg holder disse lørdagskursene rundt om i landet, for små og store menighetsbladredaksjoner. Her får de grunnleggende journalistisk kompetanse i et nøtteskall, og de får vite hva slags stoff leseren er interessert i.

- Hva var dine viktigste funn i undersøkelsen?

- Jeg fikk først og fremst vite at 60% av det norske folk får et menighetsblad i sin postkasse fra Den norske kirke. 80% av dem som mottar bladet sier at de leser det - litt eller mye. Det er ifølge TNS Gallups vurdering et høyt lesertall, og bør motivere alle som jobber med menighetsblader.

Magnhild Landrø forteller at norske menighetsblader er populært å få i postkassen. Hennes forskningsrapport viser at disse lokalbladene har en stor og interessert leserkrets.

I tillegg til disse journalistisk baserte kursene tilbyr Magnhild Landrø Media også hjelp til redesign og omorganisering av blader. Dette er en tjeneste som vårt menighetsblad her i Agdenes har dratt nytte av det siste halvåret. Endringer er alltid krevende, men noen ganger må det til.

- Det handler mest om å rydde litt opp på sidene, sier Magnhild. - Målet er, som alltid, å hjelpe leseren til å få lettere tilgang til stoffet - tekst som bilder. Både journalistikken og det grafiske designet har ulike verktøy, og det trengs hjelp noen ganger til å få tatt dem i bruk. Endringene i Agdenes menighetsblad er ikke dramatisk store, men redaksjonen har kanskje fått litt hjelp til en høyere bevissthet rundt dette som kalles presentasjon. Jeg vil ellers si at Agdenes menighetsblad er blant de bedre av norske menighetsblader.

Kreftpasienten

Magnhild beklager seg over at hun underveis i denne redesign-prosessen har blitt mye hefta og forsinka på grunn av sin helsestilstand. En alvorlig kreftdiagnose gjør at hennes hverdager ikke er så forutsigbare lenger. Sykdommen de siste årene har snudd opp ned på livet hennes, også arbeidsdagene.

- Ja, nå vet jeg litt om hva mennesker med kroniske lidelser sliter med, sier Magnhild. - Det er krevende å ikke vite om dagsformen blir bra nok til litt arbeidsinnsats og tankevirksomhet. Det aller mest krevende er kanskje å ikke vite hvor lang tid du har igjen å leve. Ingen er garantert noen gjen-

nomsnittlig levealder; Ulykker kan plutselig ramme, og komplett uforutsette ting kan hende.

På en måte er jeg «heldig» som har fått tid på meg til å forberede meg på dette uunn-gåelige - døden. Jeg føler at praktiske rydd-og-kast-aksjoner i skuffer og skap har hjulpet meg langt på vei også på det mentale planet. Det er en prosess å skulle tåle å møte døden - om det blir snart, eller seinere. Men jeg føler at jeg har fått god hjelp - både av en klok kreftsykepleier, og av gode venner. Jeg er med i ei bibelgruppe der vi gjerne snakker sammen om vanskelige ting. Og jeg kjenner at det er befriende å tore å snakke også om døden. Og så må jeg innimellom si til meg sjøl - som en slags oppmuntringstrøst: Magnhild, tenk på alle de 64 gode årene du allerede har fått leve! Tenk på alt du har fått være med på! Og tenk også på det som venter deg, i en verden - eller tilstand - der du skal slippe å bekymre deg lenger over irriterende databrudd, tapte pinkoder, glemte regninger, vanskelige relasjoner, terrortrusler, angst og sykdom.

Ja, jeg tror. Jeg tror at det fins en bedre tilværelse etter cellegiftkurene, etter fiendebildene, etter alle krigene. Etter døden. Men jeg tror like mye på livet før døden som livet etter. Jeg tror på hver ny dag som gir meg nye gleder, gode opplevelser og omgang med mennesker som bare vil meg vel! Og jeg tror på at jeg fortsatt kan bidra litt - her og der.

Atle Ølstørn

Nye dåpshilsener til menighetens yngste

Agdenes menighet ønsker å gi litt praktisk hjelp med på veien til alle dere som har valgt å døpe barna deres i kirken. Det vil derfor komme en hilsen til barnet, både ett, to og tre år etter selve dåpsdagen.

Når et barn døpes i våre menigheter, får barnet et vakkert bilde av dåpskirken som er malt av Bendikte Tøndel og ei kveldsbønn som foreldra sjøl har valgt. Også til markering av ett-, to- og tre-års dåpsdag, ønsker Agdenes menighet å gi å gi barna en hilsen. Vi har derfor fått designhjelp fra Magnhild Landrø Media til å lage dåpskort til ett-, to- og tre-års dåpsdag.

Disse dåpshilsnene er tilpasset barnets alder, og kortenes innhold er ment som en hjelp til "å oppdra i den kristne forsakelse og tro". Det er ikke alltid like lett å vite hvordan denne oppdragelsen skal skje. Derfor har menighetsrådet valgt å la barnet få et slikt kort både ett, to og tre år etter selve dåpsdagen. Mange foreldre vil kanskje velge å ramme inn bildet, og henge det på veggen.

Kortet som kommer til ettårsdagen passer til å henge ved kjøkkenbordet, for teksten på dette bildet er et bordvers som barnet etter hvert kan venne seg til å høre, og selv begynne å bruke.

Til to-årsdagen er teksten Herrens bønn, eller Fadervår. Etter hvert som barnet vokser til, kan det med voksnes hjelp, greie å lære seg denne bønna som er så sentral i den kristne tro.

Bildet til treårsdagen kan kanskje henge over barnets seng. Teksten her er velsignelsen, og den er fin å lese for barnet når det skal legge seg om kvelden.

Og når barnet blir enda større, kan foreldre og faddere hjelpe barnet til å delta på kirkens ulike aktivitetstilbud.

Barn som hadde ett- to og tre års dåpsdag i løpet av første halvdel i år, får bildet tilsendt pr post i disse dager. Etter hvert vil barna få bildet tilsendt ved dåpsdagen sin.

Atle

«Takk for den flotte 100-årsdagen dere gav meg,» sier Lilly Nergaard

Dagen ble feiret heime på Selmergården. Det ble en minnerik dag med mye god mat. Og mange gode minner ble delt. Det beste av alt var å få være sammen med familie og venner og det var inspirerende å få hilsen fra kongen.

Dagen etter var det feiring for alle beboerne på omsorgsboligene på Agdenes helsesenter. Slik ble dagen ble feiret to dager til ende.

Lilly er en sprek 100-åring som ser tilbake på mange rike år som husmor på gården.

Hun forteller om mye arbeid, men også mange gode stunder.

Lilly og familien ønsker å takke for alle gaver, blomster og hilsener Lilly fikk på 100-årsdagen.

Ordfører Oddvar Indergård og Lilly Nergaard.

Skjerm Lensvik kirke: Takk til Grønningen lyd

Dere som har vært i kirka den siste tida, har sett at vi har fått opp en skjerm oppe til venstre foran i kirka, der det tidligere hang ei salmetavle. På den kan vi vise salmeteksten og liturgien og bruke bilder. Vi har brukt den på de fleste gudstjenestene siden litt før påske og synes det fungerer godt og at det gir oss nye muligheter. Vi legger opp til at de som vil bruke salmeboka, fortsatt kan gjøre det.

Skjermen er kjøpt gjennom Grønningen lys og lyd. Jan Grønningen og Johan Ræder har montert skjermen. TUSEN TAKK!

Takk for all vennlig oppmerksomhet og deltagelse ved Per Landrøs bortgang.

Gunhild Anna Landrø med familie

TAKK

Takk for all vennlig deltagelse og blomster ved vår kjære Jan Kåre Selbekks begravelse. Takk for minnegaven til B4 Orkdal Sykehus.

Gunn Elinor Sletvold med familie

Hjertelig takk for all vennlig deltagelse, blomsterhilsener, omtanke og minnegaver ved vår kjære Oddvar Marius Yslands bortgang og begravelse. En spesiell takk til Agdenes sykehjem for god pleie.

Turid med familie

Takk for all vennlig deltagelse, blomster og minnegaver kr. 18 400,- (forskning RP) ved vår kjære Bernt Tore Tøndels bortgang.

Elsa, Inger Johanne, Petter, Torstein og Bjørnar med familie

Takk for all vennlig deltagelse ved vår mor Dagrund Singstads begravelse. Takk for gaven på kr 15700,- til Det Norske Misjonsselskap.

Familien

Agdenes menighetsråd takker for følgende minnegaver:

Til Agdenes kirke ved Ingeborg Johanne Bakken Bjørgan sin begravelse kr 6 000,-

Til Agdenes kirke ved Reidun Kristianne Selven sin begravelse kr 8 750,-

Til Agdenes sokn ved Jan Kåre Selbekk sin begravelse kr 400,-.

DØPTE

Vassbygdens bedehus

19.03.17 Hampus Fremstad Skibnes
Ane Ovesen Selnes

Lensvik kirke

04.06.17 Torvald Svanem
Johannes Digre Meland

DØDE

Agdenes kirke:

Helge Rørvik

Født 06.03.1950 død 03.04.17

Ingeborg Johanne Bakken Bjørgan

Født 07.12.1926 død 19.04.17

Reidun Kristianne Selven

Født 25.02.1931 død 25.04.17

Lensvik kirke

Oddvar Marius Ysland

Født 13.06.1941 død 21.03.17

Per Landrø

Født 11-01.1937 død 21.04.17

Jan Kåre Selbekk

Født 22.02.1960 død 30.04.17

Bernt Tore Tøndel

Født 09.04.1946 død 12.05.17

Dagrun Singstad

Født 12.05.1922 død 31.05.17

VIGDE

Lensvik kirke

20.05.17 Brit Synnøve Solem og
Raymond Pettersen

Øyangsvatnet

27.05.17 Berit Helen Aune og
Odd Roar Størdal

Prestesituasjonen i Agdenes i sommer og høst

Atle Ølstørn går ut i ferie 21. juni og avslutter sin tjeneste som prest i Agdenes 31. juli.

I perioden fram til ny sokneprest er på plass, fungerer prost Dagfinn Thomassen som sokneprest i Agdenes. Hans tlf er 91512075.

Ved ønske om kontakt med prest, kan dere i denne perioden ringe prosten eller ta kontakt med kirkeverge Silje Ysland, tlf 909 83 381 så vil hun formidle kontakten videre. Ved begravelser er det mest hensiktsmessig at kirkeverge Silje kontaktes.

Det var to søkere til soknepreststillingen i Agdenes. En av dem ble innkalt til intervju. Han er innstilt på å ta stillingen, om han får den.

Ansettelse skjer i Bispedømmerådmøtet 15. juni og vi regner med at ny sokneprest er på plass i Agdenes i midten september.

Over 70 personer var samla til sommeravslutningen den 20.april til de sangglade barna i prosjektkoret som Marit Vik har dirigert. Årsalget ga 6000 kr til Menighetens misjonsprosjekt i Ecuador.

Årets fasteaksjon:

I årets Fasteaksjon samla vi i Agdenes inn kr 25.895. I tillegg kommer det som ble gitt dirkete til Kirkens Nødhjelp via Vips, SMS eller satt rett inn på deres konto.

Takk til alle som gikk med bøsse og takk til alle som støtta aksjonen.

Elveseter Begravelsesbyrå

Lyngv. 3, 7088 Heimdal

Tlf. 72 84 50 80

Vi ordner alt ved
begravelser.
Alltid til tjeneste

Begravelsesbyrået Høivik

Kontor: Dikesvn. 1
(Fannremsmoen) www.byraethoivik.no

- Begravelser – Kremasjoner
- Båretransport – inn – utland
- Minnesamvær
- Gravsteiner – Navnetilføyer

KVALTET – SERVICE

DØGNVAKT 72 48 50 60
415 40 799 - 900 14 012

VIRKE
GRÅVFERD

ORKDAL begravelsesbyrå

- *Begravelser*
- *Kremasjoner*
- *Gravsteiner*
- *Forsendelser*

DØGNVAKT
Ø 72 48 56 41

Boks 32, 7321 Fannrem
post@orkdal-begravelsesbyra.no
www.orkdal-begravelsesbyra.no

AGDENES MENIGHET

SOKNEPRESTKONTORET
I AGDENES

Prest:

Atle Ølstørn
Tlf 72 49 22 25/72 49 22 00
Mobil: 950 76 008
e-post: atle.olstorn@agdenes.kommune.no

Kontortid: Tirsdag
kl 10.00-12.00

Treffes på mobil 950 76 008 hele uka

Kirkeverge

Silje Ysland
Kontortid:

Tirsdag og fredag 09.00-15.00
Tlf kontor: 72 49 22 26

Mobil: 909 83 381

e-post: kirken@agdenes.kommune.no

Agdenes menighetsråd kontonr:

4270.30.16671
(benyttes også til innbetaling til blomsterfondene og kirkene).

Organist:

Anne Sødal Aadland, tlf 900 49 873

Menighetspedagog:

Gerdine Selbekk
Tlf 996 35 894

Kirketjener:

Aslaug Ravnaas Mosdal,
Tlf 469 07 858

Denne gangen så ønsker jeg å komme med en kort og generell orientering om Den norske kirkes drift i Agdenes. Driften er tredelt; trossamfunn, gravplassforvaltning og kulturminneforvalter. Trossamfunnet er på vegne av og for medlemmer i Den norske kirke. Kirken tilbyr gudstjenestelige seremonier som dåp, konfirmasjon, vielser og begravelsesseremonier. Det utføres gudstjenester, trosopplæring, og diakoni spesielt rettet mot eldre. Det er fokus på drift av kirkene, kirkemusikk og korsang.

Gravplassforvaltningen er en statlig forvaltning, og det skal sørges for drift og vedlikehold av kirkegårdene / gravplassene. Det skal bl.a. sørges for at det til enhver tid er ledige graver for minst 3 % av kommunens befolkning. Alle i kommunen har rett til fri grav på gravplassene ved Agdenes, Ingdal eller Lensvik kirke. Dette gjelder også for personer som pga. sykdom eller alderdom har bodd i en annen kommune mot slutten av livet.

Kulturminneforvaltning er en kommunal oppgave. Dette skal også komme alle innbyggerne i kommunen til gode, nåværende og framtidige generasjoner. Her inngår også vedlikehold av kirkene, samt drift og evt. utleie av kirkene.

Mvh Silje Y.

Det ble i vinter oppdaga vannlekkasje i tårnet i Lensvikkirka. Bildet er fra reparasjonsarbeidet.

Agdenes

Lensvik

Ingdal

Velkommen til gudstjeneste

18. juni, 2. søndag i treenighetstiden

Fjølåsen kl. 12.00 Friluftsgudstjeneste
v/ Ølstørn
Dåp
Lensvik blandakor
Tekst: Matt 3,11–12
Johannesdåp og dåp med Ånden

25. juni, 3. s. i treeninghetstiden

Ingen gudstjenester
Tekst: Luk 14,15–24
Det store gjestebudet

2. juli, 4. s. i treeninghetstiden

Agdenes kirke kl 11. Gudstjeneste v/
Lars Birger Aadland
Takkoffer til Den Norske Israelsmisjon
Tekst: Mark 10,17–27
Jesus og den rike mannen

9. juli, 5. s. i treeninghetstiden

Ingen gudstjeneste
Tekst: Jer 23,16–24
Dom over løgnprofetene

16. juli, aposteldagen:

Ingen gudstjeneste
Tekst: Luk 5,1–11
Peters fiskefangst

23. juli, 7. s. i treeninghetstiden:

Lensvik kirke kl 11.00. Gudstjeneste
v/ Lars Birger Aadland

Nattverd

Takkoffer: Kirkens ressurscenter mot
vold og seksuelle overgrep
Tekst: Luk 15,1–10
Sauen og sølvmynten

30. juli, 8. s. i treeninghetstiden

Friluftsgudstjeneste Storvatnet
v/Dagfinn Thomassen
Kirkekaffe
Tekst: Matt 6,19–24
Det udelte hjertet

6. august, 9. s. i treeninghetstiden

Ingen gudstjeneste
13. august 10. s. i treeninghetstiden
Lensvik kirke kl. 11.00 Gudstjeneste
v/ Audun Slettagjell
Tekst: Luk 5,27–32 Å kalle syndere
til omvendelse
Nattverd
Takkoffer til: Kirkens fengselsarbeid
Tekst: Matt 11,28–30
Jeg vil gi dere hvile

20. august, 11. s. i treeninghetstiden

Ingen gudstjeneste.
Tekst: Matt. 23, 37-39.
Kan du rolig se på dette, Herre?

27. august, 12. s. i treeninghetstiden

Agdenes kirke kl. 11.00 Gudstjeneste
med 50-årsconfirmantene

v/ Lars Birger Aadland

Takkoffer til Menighetens konfirmant-
arbeid
Tekst: Ef 2,1-10
Av nåde er dere frelst

Søndag 3. september, 13. s. i treeninghetstiden

Ingen gudstjeneste
Matt 25,14–30 Talentene

Søndag 10. september Vingårdssøndag

Lensvik bedehus kl. 11.00 Gudstjen-
este v/Lars Birger Aadland
Utdeling av 4-årsbok og DVD til 6-
åringene.
Høsttakkefest
Takkoffer til Takkoffer til Lensvik
bedehus
Kirkekaffe
Tekst: Matt 20,1–16
Arbeiderne i vingården

17. september, 15. s. i treeninghetstiden

Ingdalen kirke kl 16.00 Gudstjeneste
v/ Lars Birger Aadland
Utdeling av 4-årsbok og DVD til 6-
åringene.
Takkoffer til Menenskeverd/Amathea
Kirkekaffe
Tekst: Matt 7,24-28
Huset bygd på fjell

God sommer!